

Verliefde Geert Hoes:

'Op dit geluk heb ik gewacht'

Geert Hoes is gelukkiger dan ooit. Zijn media-bedrijf loopt als een trein en onlangs kocht hij een prachtig nieuw huis aan het water in het Brabantse Rosmalen. Het grootste geluk vindt hij echter bij de beeldschone lerares Merel Coenraad. Weekend reisde met het verliefde paar naar het Afrikaanse Gambia en sprak daar met hen over de toekomst. 'Ik wil nog vijf kinderen', zegt Geert.

DOOR FRANK WAALS
FOTO'S JIM HOOGENDORP

Er staat een jubileum voor de deur voor Geert Hoes (29) en zijn vriendin Merel Coenraad (24). Nog maar een paar weken te gaan en dan mogen de tortelduifjes vieren dat ze precies een jaar lang gek op elkaar zijn. Ze leerden elkaar vorig najaar kennen in de binnenstad van 's-Hertogenbosch, waar zij

beiden vandaan komen, en Cupido sloeg direct toe. In een café sloeg de vonk bij de eerste blik al over. Desondanks was er toch wat moed van Merel voor nodig om een eerste toenadering tot stand te brengen. Geert durfde namelijk absoluut niet op haar af te stappen. 'Ik stond daar totaal overonderd naar haar te kijken', zo glundert Geert

inmiddels tijdens de liefdesreis die Weekend met hen maakte naar het Afrikaanse land Gambia. De jongverliefden straalden gedurende de hele trip alsof ze nooit anders gedaan hadden, maar het begin van de relatie begon dus wel met 'een drempeltje'. Uiteindelijk nam Merel zelf maar het initiatief. Geert: 'Mijn mond was gesnoerd dus stapte zij,

na lang heen en weer kijken, op een gegeven moment zelf maar op me af. 'Ik denk dat wij maar eens met elkaar moeten praten', was haar openingszin. 'Dat denk ik ook', lachte ik. 'En zo was de eerste date geboren. De avond ging als in een roes voorbij. Allebei hadden we zoiets van: 'Wat gebeurt hier? Dit voelt zo speciaal. Zo snel af.' Het

juiste vonkje en de goede spanning waren er meteen al.' De knappe acteur is dolgelukkig met zijn vriendin. Eventuele biseksuele gevoelens, waarover in het verleden gespeculeerd werd, wijst hij dan ook regelrecht van de hand. 'Ik ben hetero en niet biseksueel', zo zegt hij nu. Tijdens het bezoek aan Gambia

kunnen Geert en Merel niet van elkaar afblijven. Liefdevol legt manlieft geregeld een arm om de schouders van zijn vriendin en ze hebben het hoogste woord; vooral in het vliegtuig wordt veel gelachen. 'We zijn allebei redelijk open en erg sociaal', zo beschrijft Geert zijn band met Merel. Daarnaast hebben we dezelfde humor. Het gebeurt

regelmatig dat we samen op de bank zitten en niets meekrijgen van wat er op televisie voorbijkomt. We kletsen dan lekker met elkaar en liggen vaak al snel rollend op de bank van het lachen. Dat kan soms wel tien minuten aanhouden, totdat we echt niet meer kunnen. En dan zijn we nog maar met z'n tweetjes. Hoe bijzonder is dat? Een grote

liefde die tegelijkertijd ook zo je maatje kan zijn.' Hoewel wel eens gezegd wordt dat tegenpolen elkaar aantrekken, geldt dat in het geval van Geert en Merel ook voor gelijkgestemden. 'We lijken erg op elkaar en dat maakt onze relatie juist sterk. Ondanks het stormachtige begin op die avond in het café, hebben we het vanaf het begin

BIJZONDERE LIEFDESREIS NAAR GAMBIA

af aan rustig opgebouwd en langzaam begon het allemaal nog beter aan te voelen dan het al deed.' Al wel vaker ging Geert relaties aan met vrouwen en bij één van hen kreeg hij zelfs zoontje Robijn, maar volgens de acteur voelde hij bij hen nooit wat hij nu bij Merel voelt. 'Ik heb er bijna dertig jaar over gedaan om te voelen wat ik nu voel. Zo bijzonder en hevig

verliefd. Niet dat mijn vorige relaties niets voorstelden, juist wel, maar dit voelt gewoon nog sterker. Merel en ik hebben allebei het gevoel dat we volledig onszelf kunnen zijn en dat we ons nergens voor hoeven te schamen bij elkaar. Daarnaast hebben we allebei al wat bagage in onze rugzak wat betreft relaties, dus daardoor zijn we er niet helemaal blanco ingestapt. Ik heb me in de loop der jaren ontwikkeld, weet nu beter wat ik wil, ken geen jaloezie gevoelens meer en heb meer kennis gekregen over mijn eigen ik. Merel heeft dat ook en omdat we allebei dezelfde richting uit willen geeft het ons de ultieme rust en vreugde om bij elkaar te zijn.'

Geert en Merel bekijken geïnteresseerd de uitgestalde beeldjes.

Belofte
Tijdens het bezoek aan Banjul, de hoofdstad van Gambia, bezoeken we een traditionele markt. Daar brengen de allerarmsten in kleine winkeltjes hun goederen, voornamelijk handgemaakte houten beeldjes, aan de man. Geert en Merel worden direct door vrijwel alle marktkooplieden – mannen en vrouwen, maar ook tieners – aangesproken. Eén van hen, een vrouwtje in een winkeltje, trekt echter hun aandacht. Zij vraagt bedees of beiden even een blik zouden willen nemen in haar koninkrijkje. 'Ze was zo lief en zo aardig', vertelt Geert. 'Die mevrouw moet rondkomen van bijna niets, maar toch gaf ze ons 'n cadeautje.

Een armbandje, helemaal gratis en voor niets. Voor haar betekende dat een flinke kostenpost, maar desondanks stond ze erop dat we het zonder af te rekenen meenamen. Voordat we vertrokken gaf ze ons zelfs nog haar telefoonnummer, zodat we haar nog eens kunnen bellen mochten we ooit terugkeren. Direct daarna heb ik nog een tweede kettinkje gekocht. Eén met kralen en de letter H van Hoes. Die is voor mijn zoontje van 7, Robijn. Ik heb hem, voordat ik deze reis ging maken, de belofte gedaan dat ik iets speciaals uit dit land voor hem zou meebrengen. Dit kettinkje, de plek waar het vandaan komt en de gedachte erachter maken het tot een speciaal cadeau.'
Geert en Merel raakten onder de indruk van de positieve instelling van de mensen in Gambia. Met weinig middelen proberen ze er toch elke dag weer iets van te maken en dat kwam aan bij het gelukkige stel. 'De positieve energie die deze mensen uitstralen is goed bij ons binnengekomen. Men noemt Gambia niet voor niets 'De kust met de brede lach'. Vooral verwacht je toch steppe en veel droogte. In werkelijkheid is het juist heel groen. Een land vol natuur, een prachtige zee en oprechte, lieve mensen die genieten van het leven.' Hoe zou het komen dat deze mensen, die soms in tentjes of half afgebouwde huizen wonen, toch zo vrolijk in het leven staan? Geert: 'Ze krijgen weinig aangeboden dus zijn ze ook met weinig gelukkig.'

Gelukkige jeugd
De ontmoetingen met de Gambiense bevolking heeft Geert aan het denken gezet over zijn eigen jeugd. 'Het is natuurlijk niet te vergelijken met hoe het er hier aan toe gaat want ik had gewoon een dak boven mijn hoofd, maar als kind was het bij ons thuis ook geen vetpot. Mijn Merel komt ook uit zo'n situatie, dus we weten allebei waar we het over hebben. We moesten leven van wat we in huis hadden. Soms stonden er alleen een blik tonijn en een pak pasta in de kast, maar mijn ouders maakten er hoe dan ook altijd een feestmaal van. Daarnaast zaten we maar weinig binnen voor de tv en ondernamen we van alles. Op zondag wandelen in het bos, stokken zoeken en daar dingen over de natuur uitgelegd krijgen. Daarna

lekker rondrennen en een terrasje pakken. Daar geld uitgeven aan drinken was gezien het budget van mijn ouders misschien niet altijd verstandig, maar ze zorgden er toch altijd voor dat we iets kregen. Het sociale is mij dus al van jongs af aan bijgebracht en de waardering voor mijn ouders en hun instelling en kijk op het leven is daarom ook groot. Het is belangrijk dat je dat je kinderen al vroeg bijbrengt. Je jeugd is toch de basis van het leven.' Daarom wil de presentator zijn eigen zoontje dezelfde lessen meegeven als zijn ouders aan hem gaven. De ervaring met de kinderen in Gambia is weer nieuwe bagage die hij daarin meeneemt. 'We zijn daar onder andere bij een weeshuis

'Ik ben hetero, niet biseksueel'

gaan kijken en al snel kreeg Merel het even te kwaad. Het zien van al die kleine kindjes zonder ouders maakte haar aan het huilen. Best heftig om dat te zien allemaal. Ze is nu lerares op een middelbare school en het is haar grote droom om ooit zelf een weeshuis te starten. Mocht ze dat doen, ook

al is dat in een ver land, dan pak ik mijn spullen en ga ik met haar mee. Mijn bedrijf bestuur ik dan wel op afstand. Met Wellmedia, mijn productiemaatschappij, keer ik eind dit jaar terug in Gambia om de voetbalsport in dat land vast te leggen. Verschillende sportprojecten worden daar georganiseerd om de jeugd betere toekomstkansen te geven. We doen wel vaker van dat soort projecten. Zo brachten we onlangs, samen met Jacques d'Ancona, een bezoek aan een goeddoelenproject met waterpompen en zo proberen we elk jaar iets goeds met ons geld of onze inzet te doen. Als deze werkzaamheden op afstand geregeld zouden kunnen worden, dan zou ik dus

zeker met Merel naar een weeshuis ergens ver weg kunnen vertrekken. En natuurlijk ook pas wanneer Robijn volwassen is. Dat mannetje heeft mij uiteraard nog hard nodig en ik hem.' Elke vrijdagmiddag is Geert vrij van zijn werk want dan komt zijn zoon bij hem langs. Elke twee weken is Robijn zelfs een heel weekend bij hem. Na een tijd van wennen en afasten is ook hij nu helemaal gewend aan de nieuwe vrouw in zijn vaders leven.

Blote voeten
'Ze kunnen prima met elkaar opschieten. Hij ziet natuurlijk ook dat Merel en ik van elkaar houden. Een waarzegger in Gambia vertelde ons zelfs dat we in de toekomst maar liefst vijf kinderen gaan krijgen, die ieder ook nog eens heel beroemd en succesvol zullen worden. Hoe grappig is dat? Daarnaast schrijven we soms een lief briefje naar elkaar en spreken we regelmatig uit hoe blij we met elkaar zijn. Robijn krijgt dat op een bepaalde manier natuurlijk mee en dat gaat fantastisch. Met z'n drieën vormen we een echt gezinnetje. Vier maanden geleden heb ik een nieuw huis in Rosmalen gekocht en Robijn heeft daar ook gewoon zijn eigen kamer. Daar speelt hij met vriendjes of hij gaat buiten met ze voetballen of zwemmen. Dat laatste kan gemakkelijk, want onze achtertuin grenst aan een groot meer. Daardoor kunnen we met z'n drieën heel simpel op onze blote voeten het huis uit lopen, zo het water in. Dat hebben we afgelopen zomer dan ook veelvuldig gedaan', zo besluit Geert.

Merel wil in de toekomst graag een weeshuis beginnen.

Samen slapen in het vliegtuig terug.